

– At hoyra fólk siga, at vit ikki hava brúk fyri eini javnstøðulóg er láturligt og ótilvitað. Hon er eitt neyðugt amboð til fólk skilja endamálið við henni, sigur Ingvør Nolsøe

Mynd: Jens Kr. Vang

Ingvør Nolsøe, stjóri á reklamuvirkinum Stephansons Húsi:

– Eg dragsaði bara børnini við mær

– Míni børn eru vaksin upp á mínum arbeiðspláss, og tað er gott fyri tey. Tey hava ikki upplivað meg sum eina fráverandi mammu. Tvørturímóti. Eg nokti at fata og skilja, at børn eru ein trupulleiki. Ístaðin fyri at hugsa, at kvinnur í burðardýggum aldri eru ein trupulleiki fyri eitt arbeiðspláss, vil eg siga, at tað er eitt privilegium at arbeiða saman við teimum. Tað er so lívsjáltandi, sigur Ingvør Nolsøe

Turið Kjølbro

Hon hevur ongantið smæðst burtur millum fólk, hevur altíð torað at rópa hart og sagt sína meining. Heimanfrá hevur hon fingið gott í beinið og eina trygga bakgrund at byggja á, har tað altíð hevur verið sjálvsagt, at hon og systkini uttan mun til kyn skuldu hava eina útbúgving og klára seg sjálv.

Og klárað seg sjálv hevur hon síðani hon kom heim til Føroya aftur eftir lokna útbúgving í 1976.

– Hevði eg vitað, at tað var so torført at byrja fyri seg sjálva og byggja eitt virki upp, hevði eg ikki gjørt tað. Tað hevur verið sera strævið, og hevði eg valt eina ferð afturat, hevði eg helst brúkt lívið hjá mær til okkurt annað.

Hetta sigur Ingvør Nolsøe, sum í 22 ár hevur átt og rikið reklamuvirkið Stephansons Hús í Havn. Fyrstu árin í Vágsbotni, tey sein-

astu nógvu árin á Konga-brúnni. Hon er 47 ára gomul, fødd og uppvaksin í Klaksvík, eigur børnini Martin, sum er 23 ár og Heiðu, sum verður 9 ár fyrsta dagin. Ingvør Nolsøe er útbúgvinn art director.

Ávegis til nakað sum er betri

Hvussu Ingvør Nolsøe hevur arbeiðt seg fram at verða sjálvstøðug vinnurekandi er ein søga fyri seg. Tá ið hon kom til Føroya aftur miðskeiðis í sjevtíðunum var einki arbeiði at fáa.

– Tað var eingin við somu útbúgving sum eg, og her vóru ongar tradisjónir við at gera reklamur. Skuldi eg hava arbeiði, hevði eg einki annað val enn at byrja fyri meg sjálva. Og eg var ógilliga heppin í byrjanini, tí nærum samstundis byrjaðu SMS og Mjólkarvirki Búnaðarmanna, og allar reklamuhærfirnar hjá teimum gjørdi eg. Tískil fekk eg

nógvað at gera beinanvegin.

– Tað var torført hjá mær at fara undir mitt egnu, tí eg var blaðung. Mitt starv er soleiðis háttað, at vit hava til uppgávu at geva ordrar, til dømis til prentarar og myndafólk um, hvussu teir skulu gera. Í byrjanini var tað ikki væl sæð, tá ið eg sum blaðung kvinna tók lut á fundi, har bara menn vóru. Teir høvdu onga fatan fyri mær, teir skiltu meg ikki. Eisini var tað hart at vera konufólk og vilja nakað. Eg vildi hava ávirkan og gera nakað.

– Tíðirnar eru ógvuliga nógv broyttar, síðani eg byrjaði, og tað eri eg sera fegin um. Hyggja vit rundan um okkum í dag siggja vit nógv konufólk í leiðandi störvum. So var ikki tá ið eg byrjaði. Eg varð onkuntíð kallað fyri eina ravnammu, tí eg gekk høgt uppi mitt arbeiði. Í dag er nógv øðrvísi, tað er ikki nóg gott, men vit eru á veg til

nakað sum er betri, sigur Ingvør Nolsøe.

Áðrenn og aftaná 92

– Krøvini, sum verða sett konufólki, eru framvegis hægri enn tey sum verða sett monnum, og tað kemst av, at kvinnur hava ov smalt netverk. Vit eru so einasmallar, duga ikki nóg væl at tosa saman arbeiðsliga og tað verður hildið at vera ókvinnuligt at hava ávirkan. Konufólk áttu at havt eitt sterkt netverk eins og menn. Mannfólk duga at byta uppgávurnar ímillum sín, og tað er stuttligt at siggja teir gera tað.

– Í mínum arbeiði siti eg við næsta ættarliðnum av mannligum leiðarum. Aftaná skráðlið í 1992 broyttist alt samfelagið heilt totalt og eitt nýtt ættarlið av monnum kom til ræðið. Leiðararnir eru sum so ikki øðrvísi enn teir undanfarnu uttan tað, at teir eru yngri og meiri søkjandi. Teir hava

ikki royndirnar sum teir undanfarnu høvdu. Tað hevur verið áhugavert at sæð, hvussu samfelagið hevur fóttað sær, eftir at vit fóru av knóranum. Vit høvdu eina kvinnu sum borgarstjóra í Havn, og fingi eina kvinnu sum lógmann, og aðrar komu fram. Hví? Tí kassarnir vóru tómir og tí konufólk duga so væl at taka upp. Men tá ið skelkurin var av og vit komu fyrri okkum aftur, komu menninir til aftur.

– Eg havi ein skering, sum eitur áðrenn og aftaná 92. Henda dagin, 6. oktober, gloymi eg ongantið. Sjálf fór eg ikki á heysin, men 90 % av arbeiðinum hjá mær var fyri Sjóvinnubankan, so eg merkti eisini til stóra skráðlið, sigur Ingvør Nolsøe.

At vera fyrst

Stephansons Hús var fyrsta reklamuvirkið í Føroyum, sum fór undir at arbeiða við

internetinum. Og hetta at vera fyrst við nøkrum hevur ein serligan týðning fyri virkið og tað virkið stendur fyri. Sjálvur hornasteinurin í tilverurættinum hjá reklamuvirkinum liggur í at vera fyrst við tí nýggjasta, at vera fyrst at hugsa tankan, at vera fyrst við hugskotinum og at fáa brúkanan at velja tað virkið kann bjóða.

– Fyrst er alt, næst er næstan einki, sigur Ingvør Nolsøe.

Stephansons Hús var eisini fyrsta reklamuvirkið, sum fór til arbeiðis innan oljuvinnuna. Virkið legði fyrstu oljuráðstevnurnar til rættis í tóttum samstarvi við oljufeløg og umboðsfólk. Og í dag teljast oljusamtøk millum viðskiftafólkini hjá Stephansons Húsi.

Hvat krevst tað av eini kvinnu í sjálvstøðugari vinnu?

– Ein leiðari uttan mun til kyn skal duga at skapa